

steriet har derfor i Henhold til Lov om Saltvandsfiskeriet maattet svare tilbage, at man ikke har kunnet foretage videre i den Sag, fordi der blandt Fiskerne kun var et Mindretal, der ønskede Forbudet.

Til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) skal jeg i Anledning af et Spørgsmaal, han rejste om, hvorvidt Landbrugsministeren vilde være villig til at yde et Laan til De samvirkende bornholmske Husmandsforeninger af Statslaanefonden paa 2,000 Kr. til Udlaan gennem Husmandsforeningerne til Husmænd, som trænge til at faa udført visse Grundforbedringer, sige, at der er afgaaet en Skrivelse til Finansministeriet, for det første for at spørge, om der findes Midler i Statslaanefonden, og for det andet for at spørge, om man fra Finansministeriets Side har noget at erindre imod, at denne Sum bliver udlaant til de bornholmske Husmænd. For saa vidt der ikke haves dette, har Landbrugsministeriet i Sinde at komme med et Forslag herom paa Finansloven, saa jeg antager, at denne Sag vil gaa i Orden.

Det ærede Medlem rettede en Opfordring til Landbrugsministeren om at undersøge, i hvilken Udstrækning Superficiær-Fæste findes her i Landet. Da der navnlig paa Bornholm skal være en Del af den Art Fæste, skal jeg, hvis det er muligt, tage under Overvejelse at faa dette Forhold undersøgt; thi jeg havde nær sagt, at af alle Brugsforshold synes jeg, dette er det mest utiltalende. Jeg skal derfor saa vidt muligt søge at imødekomme den ærede Forespørger.

Andreasen: Et Par Bemærkninger vil jeg gerne gøre til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) i hans Egenskab af tidligere Indenrigsminister. Det ærede Medlem brugte en Bunke Ord for at bortforklare den Kendsgerning, at han har begaaet en meget stor Fejl ved den Maade, hvorpaa han sammensatte den paagældende Likvidationskomité, thi selv om det ærede Medlem bruger nok saa mange Ord, kommer han ikke udenom den; det ærede Medlem vogtede sig vel for at komme ind paa det, som jeg i Dag nævnede egentlig var Sagens Realitet, at Højesteretssagfører Arntzen ifølge sin Stilling var diskvalificeret til at have Sæde i en Kommission som den paagældende. Det skal det ærede Medlem komme til at lade staa. At det ærede Medlem ikke har vidst det, er jo undskyldeligt, og jeg skal villig erkende, at saa længe det ærede Medlem var Inden-

rigsminister, fandt jeg, at han i behagelig Modsætning til andre Indenrigsministre var upartisk i sine Afgørelser. Det ved det ærede Medlem jo godt, at jeg adskillige Gange offentlig har erkendt, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem fra Assens ganske roligt skulde indrømme, at han har begaaet en Fejl, thi det slipper han ikke udenom.

Nu siger det ærede Medlem, at jeg havde talt nedsættende om de to ærede Medlemmer, hvad deres personlige Hæderlighed angaar. Det er jo en Smagssag; men jeg vil dog tillade mig at understrege, at jeg citerede en Udtalelse, som faldt i Højesteret i Gaar, og som blev fremsat af en af Landets mest velkendte og ansete Jurister, Højesteretssagfører P. G. C. Jensen om den store Fejl, vi havde begaaet her i Landet ved at sætte Gæssene til at vogte Ræven. Saa tillod jeg mig i al Gemytlighed at vende dette om. Hele Kærnen i denne Sag er som sagt, at Højesteretssagfører Arntzen, efter hvad der foreligger, er diskvalificeret til at være Dommer i denne Sag.

Endvidere talte det ærede Medlem om, hvad der havde staaet i „Politiken“. Dette er nu ikke nogen personlig Rettesnor for mig, hverken hvad Politik angaar, eller hvad jeg ellers skal tage Stilling til. Aldeles ikke. Det ærede Medlem talte om, at han kunde godt forstaa, at jeg havde sat Pris paa som Socialist, at der var kommet det mest mulige Postyr ud af Sagen, naar alle Processer vare komne i Stand. Jeg vil dog bede det ærede Medlem erindre, at jeg var vist nok den blandt Socialdemokraterne og for øvrigt vist nok blandt alle Tingets Medlemmer, der var ivrigst for under Behandlingen af Sparekasseloven, at vi skulde undgaa disse Processer. Jeg gad vide om det ærede Medlem fra Assens havde faaet bjærget sin Sparekasselov gennem Landstinget uden de 4 socialdemokratiske Medlemmers Stemmer, eller om han havde faaet den igennem Folketinget uden os 24 Socialdemokrater. Nej, det var os, der hjalp, fordi vi ikke ønskede alle de Processer og alle de Ulykker, der deraf vilde følge; derfor tog vi det Standpunkt her at hjælpe, og det udtalte vi straks, at vi vilde være med til saa vidt muligt at mildne Katastrofens Følger, og det stod vi ved. Det ærede Medlem kommer ikke ret langt med det, at han overfor mig gør gældende, at min Stilling til denne Sag skulde have været den, at jeg havde drevet Politik med den, og at jeg har villet have, det